

Veileder for fremmede arter 2017.

Innspill fra Trygve Hesthagen NINA

Veilederen synes å gi et meget godt grunnlag for risikovurdering økologisk påvirkning ved spredning av arter. Mht. innlandsfisk skulle det ikke være spesielle problem knyttet opp mot de nødvendige vurderingene som må/bør gjøres.

Regionalt fremmede arter

For innlandsfisk vil det være svært relevant at det åpnes for risikovurdering av såkalte *regionalt fremmede arter*. Disse artene blir i dag sett på som en større trussel mot det biologiske mangfoldet og for regionalt stedeodne fiskearter, enn fremmede arter. *Regionalt fremmede arter* omfatter først og fremst gjedde og ørekyt; dernest sørv, mort og abbor for å nevne det viktigste.

Men det er ei viss utfordring å definere «region» og spredning av fisk i denne sammenhengen, og her må det til definisjoner og avklaringer. Skal «grensa» gå ved landsdel/region/økoregion, fylke, vassdrag etc. Noen fylker kan ha en liten naturlig forekomst av arter som gjedde og ørekyt, mens disse artene seinere har blitt spredt over store områder i vedkommende fylke.

Dørstokkarter

Vi har nylig definert dørstokkarter i en NINA rapport, der vi tar utgangspunkt i arter som finner våre i naboland; Sverige, Danmark og Finland. Når det gjelder akvariefisk, må det foretas en sterk utsiling, da antall arter nok er stort.

Risikovurdering

Det foreligger en viss biologisk kunnskap for å vurdere mulig regionale forskjeller for ulike arter (som effekter av klima, topografi, forekomst til nærmeste donorpulasjon). Men med hensyn til invasjonspotensial, er dette en vanskelig sak når det dreier seg om innlandsfisk, det er nemlig mennesker som bestemmer dette ved aktive utsetninger: Hvor attraktiv en art er for sportsfiskere eller hva de tjener på å benytte fisk som agn (f. eks. ørekyt). Men når og hvor dette skjer, er vanskelig/umulig å forutsi. Videre spredning (sekundærspredning) vil sjølsagt avhenge av artens egen spredningsevne, og hvor det skjer.